

și acesta s'a făcut nu prin rectorul universitar, ci au fost trimiși polițiști în edificiul universitar, cari au declarat societatea de disolvată, ér cassa societății au sigilat-o. Se vorbește, că tinerilor li-se vor subtrage stipendiile și li-se vor opri scutirile de daotru.

Până în 18 Octombrie s'era au fost ascultați 70 studenți, dintre cari 30 sunt închiși. Din cercetări reese ca inițiator al mișcărilor juristul Stefan Radici, care e un tiner cu desăvârșire lipsit. În 1893, la banchetul dat cu ocaziunea aniversării de 300 ani a învingerii dela Jissex, el a vătămât într'un toast pe Banul, pentru care a fost eliminat dela universitate și judecat la închisoare pe trei luni. De aci s'a dus la Podja, de unde a fost dat afară pentru „nelitri panslavice“. S'a reintors apoi érași la Agram, unde în timpul din urmă s'a vorbit mult despre el, din cauza molestărilor, ce le făcea funcționarilor ungurești dela căile ferate.

Ministrul croat Josipovich declară înaintea unui colaborator al lui „Magyarország“, că cele întemplate în Agram, după părerea lui, nu vor avé urmări politice; se vor lua însă măsuri de-a controla mai tare crescerea tinerimei și mai ales activitatea profesorilor. Demonstrațiunile, dișe ministrul, au fost îndreptate mai mult numai în contra Sârbilor.

La întrebarea, că de unde vine dușmănia contra Sârbilor, ministrul arată, că în guvernamentul actualului Ban e aplicat un singur Sârb, anume șeful de secțiune Stankovits. Cu totul altfel era iusé în timpul, când era Ban al Croației contele Pejačevich; atunci fișpanii în mare parte, funcționarii dela Tabla și aprópe toți președinții tribunalelor erau Sârbi, cari astăzi toți sunt delaturați. De aici dușmănia între Sârbi și Croați.

Studenții maghiari dela universitatea din Budapesta au ținut Vinerea trecută, în edificiul universitar, o adunare de protestare contra studenților croați din Agram. Adunarea a fost cercetată de vre-o 800 studenți, printre cari și vre-o 20 universitari croați, cari studiază în Budapesta. Aceștia însă ca simpli privitori. Proiectul de rezoluțiune, în care se condamnă procedura tinerimei croate în termeni aspri, a fost prezentat de „ujmagyar“-ul Petrassovich Geza.

Unii nu erau mulțumiți cu proiectul de rezoluțiune al „patriotului“ Petrassovich și pretindeau „un ton mai aspru“; un alt tiner, cu numele Baross János, exprimă tocmai păreri contrare și prezintă un proiect de rezoluțiune mai domol. Unii, între cari și Croații prezenți, îl aprobau, alții îl întrerupeau în cursul vorbirii cu strigări de „Jos cu el“ și desaprobari furtunose. Altul propuse să se facă demonstrațiuni contra Croaților. Se născu o gălăgie mare, ér sfârșitul a fost, că s'a primit totuși pro-

iectul de rezoluțiune al lui Petrassovich. O parte din tinerii maghiari se duseră apoi la anumiți deputați din opoziția și le făcură ovațiuni.

În cluburile partidelor opoziționale ungurești se țin conferențe peste conferențe, al căror obiect de discuțiune îl formează demonstrațiunile din Agram și autograful preînalt, care ar sta în contrast cu cele întemplate acolo. În conferența clubului „independent și dela 48“, Hollo Lejos a raportat, că Pázmándy s'a dus la Agram pentru a-și câștiga informațiuni, ér el a intrat în înțelegere cu cealaltă fracțiune a partidei pentru ca împreună „să tragă guvernul la răspundere în modul cel mai energic și să pretindă cea mai deplină satisfacțiune“. Toți vorbitorii din club au fost de acord cu această propunere a lui Hollo, pretinđend desvoltarea „celei mai energice și celei mai acute acțiuni în dietă“. Tóte partidele din opoziția vor lucra solidar în cestiunea această.

Probabil, că încă în ședința de mâine, Marti, se va aduce cestiunea în dietă.

Congregațiunea comitatului Brașov.

Brașov, 19 Oct. n.

Între obiectele aduse înaintea adunării generale de toamnă a reprezentanței comitatului Brașov dela 17 l. c., — ținută sub președinția d-lui fișpan Mihail de Maurer, — pe lângă raportul semestral al vice-fișpanului și al președintelui oficiului orfanal, au fost mai importante: bugetul comitatens pe anul 1896. S'au primit propunerile comisiunii permanente, cu deosebirea, că aruncul pentru mărirea lefurilor funcționarilor comitatens și din cauza scumpetei a fost stabilit, la propunerea avocatului Schmell, cu 10/10 procente, în loc de 9/10 procente. cum a fost în anul 1895. Propunătorul arătat, că cu totă urcarea această, aruncul comitatens pe 1896 rămâne redus în total cu mai bine de un procent.

Bugetul orașului Brașov pe 1896, nefiind încă prezentat, s'a decis ca magistratul (primăria) să fie admoniat, ca în viitor să nu se mai întemple asemenea întârzieri, căci la din contră se va procede în sensul legii contra ampoiaților neglijenți.

Pentru a se debate bugetul orașului, se va ținé în anul acesta o adunare extraordinară comitatensă.

În fine a venit la rând punctul 51 al ordinii de zi: „notele și adresele altor municipii“. În decursul cetirei acestor note și adrese de către d-l protonotar, membrul Dr. A. Mureșianu l'a rugat să le predé mai încet, ca să se pótă înțelegé cuprinsul și să nu se trecă cu vederea cestiuni mai importante.

După cetirea adresei comitatului Cianad, care cere, ca comitatul nostru să sprijinésă reprezentanța lui privitoare la prefacerea tuturor școlilor (și a celor confesionale)

în școle de stat, d. protonotar împărtășește, că comisiunea permanentă a comitatului Brașov propune, ca această adresă să se ia spre știință.

Membrul Dr. A. Mureșianu, cerénd cuvântul, combate în limba română atât cererea comitatului Cianad, cât și propunerea comisiunii permanente. Arată, că năsuințele maghiare șoviniste de a supune tóte șóolele conducerii statului și a-le prefăce în șóole de stat, amenință limba, cultura și existența națională a popórelor nemaghiare și urmăresc de-a dreptul maghiarizarea lor cu forța. Un comitat ca al nostru, compus din naționalități, nici că póte intra în discusiunea unei cereri atât de monstróuse, ca aceea a celor din Cianad, ci trebuie să-o respingă cu indignare. Vorbitorul și cu soții săi români nu pot primi propunerea de a-se lua spre știință memorata reprezentatiune, pentru-că această ar involve o tacită și indirectă aprobare a ei. Propune deci: ca adunarea să hotărască, că nu ia spre știință adresa comitatului Cianad, scopul ei fiind îndreptat în contra intereselor de viață culturale și naționale ale popórelor nemaghiare.

Fișpanul-președinte dice, că regretă, că nu pricepe limba română, de aceea rógă pe vorbitor a-și espune propunerea în limba statului. Dr. Mureșianu regretă asemenea din parte-i, că fișpanul nu pricepe limba unei mari părți a populațiunii comitatului. Ca scusă personală îi póte servi numai împrejurarea, că n'a știut înainte, că va ocupa acest post de onóre, care chiar în sensul legii (de naționalitate) îl deobligă a cunósce limba populațiunii comitatului condus de d-sa. În ce privește însă cererea președintelui, ca vorbitorul să se folosésă de „limba statului“, n'o află de loc îndreptățită. D-sa, ca membru al congregației, are dreptul de a vorbi aici în limba sa maternă și nu póte fi nici de cum obligat a vorbi în „limba statului“. Dér pentru a fi de toți mai bine înțeles, e gata a talmăci cu câte-va cuvinte propunerea sa în limba germană. Fișpanul observă, că vorbitorul nu este competent a judeca, ce cunósșință de limbi trebuie să aibă d-sa; își exprimă din nou regretul, că nu pricepe limba română, dér legea nu pretinde dela fișpan, decât numai cunósșcerea „limbei statului“. Dr. Mureșianu declară încă odată, că densusul nu este obligat a vorbi în „limba statului“, ci are dreptul a-se folosi aici de limba sa maternă, de unde urmăză, că are dreptul a pretinde, ca să fiă și primit de conducătorii adunării. Redă apoi scurt propunerea finală și în limba germană.

Președintele observă, că nu se póte critica aici adresa comitatului Cianad, ci adunarea are să se pronunțe numai, decât se alătură la ea ori nu, da ori ba. Prin aceea, că „se ia spre știință“ încă nu s'ar declara alăturarea la acea adresă.

Presbiterul Hubbes crede importante

espunerile lui Mureșianu și e de părere, trebuie să se dea espresiune în tóte împrejurările cugetării și sentimentelor populațiunii nemaghiare a comitatului, care e o dămnă ori-ce încercare de-a prefăce șóolele populare în șóole de stat. D-sa, după ce așa nu se póte tranșa aici cestiunea, propune să se dică: „deși nu putem consimți la adresa din Cianad, o luăm la cunoșșință.“

Contra propunătorilor s'au ridicat din partea maghiară Dr. Otoban și presbiterul Moor, susținând propunerea comisiunii permanente.

Punéndu-se la votare această propunere, ea fú primită de majoritate (Sași moderati și Maghiarii). Contra simplei lui spre știință au votat numai membrii români și Sașii verđi.

România agricolă.

V. Starea agriculturii actuale.

(Urmare).

Cultura vitelor a scăđut enorm numeric și calitativ, până în punctul de a dispăre cu totul. Proprietarii fórté puține vite țin, ér arendașii mai că nu țin vite de loc, de-órece vitele nu rentéză, dic dênșii, nu produc. Cultivă altul cincii,—sese moșii mari și nu are mai mult de 5—10 pluguri proprii. Proprietarii din Moldova au desfăcut și ei ciređile și tămășlicurile mari de vite frumoșe și acum nu se mai găsesc boi frumoși nici acolo. Mocanii sunt în deplină decădere și disparițiune. Căci vite țin proprietarii mari și mici se va vedé mai târđiu.

Puține vite țin țéranii, însă din cauza miseriei, în care trăesc vara și érna, ele au degenerat și pierdut cu totul. Și ca forță și ca producțiune ele sunt cu totul de com-pătimit. Pe „caili din paie“ și boii iernați afară sub cerul liber, prima vara îi poți trânti de códă, dearendașii, vacile nu au o picătură de lapte, oile es smulse și tunse din érnă. Vite ceva mai bune și mai numérose țin țéranii dela Baltă din satele de pe marginea Dunării și dela muntele căci Bărăganul este ađi întreg supus plugăriei.

După specii și varietăți, caili au dispărut aprópe cu totul din țérră și toți caili îi importăm din afară numai pentru armată dăm pe ei care an peste un milion de lei. Vitele cornute de rassă podolică, fiind réu ținute și mai réu hrănite, „trăscute vara și érna cu răbdări prăjite“ au degenerat; ne trebuiesc 4,6,8—10 boi să înjugăm la plug și 4—6 boi la o grapă de mărăcină. Rassă indigenă de Moldova a decăđut; la cea

cut ca hoț de vênaturí, fără ca însă să fiă motive temeinice pentru această bănuială, și astfel a fost transferat aici. În tot ținutul i-se dase numele: „Forestieru — mórte.“ Și când îl vedui imi făcu impresiunea, că acest om ar fi gata de-a jertfi cu sânge rece o viață omenesă. Dér în curénd mă deprinsei cu mina sa posomorită și cu poreola sa. Vênătorul este de multe-ori tăcut din fire, un vênător și forestier limbut e un non sens. Acum câte-va săptămâni a dispărut și aici în pădure urma unui hoț de vênaturí. Că forestierul fusese în revier, se șie, și așa ajunseră lucrurile înaintea judecării. Și eu am fost citat. El negă scurt totul și totuși eu, ca și președintele tribunalului, eram de părere, că forestierul s'evirșise și această ucidere, ca și pe celelalte. Dér nu se putea dovedi nimic și eu putui numai să-i dau un certificat de bună conduită. El fú prin această scăpat.

La ocaziune îl întrebai cu francheță, cum s'au petrecut lucrurile. — „Îl întâlnii lângă costa muntelui“, dișe el fără a-și schimba fața, „și l'am împușcat.“

„Îl întrebai, cum de a ajuns el la fapta această grozavă. Mă așteptam să dică,

că hoțul a pușcat mai întâiu. Dér nimic despre așa ceva. El imi povesti, că și tatăl său fusese forestier și, fiind-o odată a trebuit să denunțe pe un hoț de vênaturí, acesta într'o di veni pe furis și îl împușcă.

„Acastă întemplantă făcu asupra lui o impresiune îngrozitoare și din momentul acela se jurase, că pe nici un hoț de vênaturí, pe care-l va întâlni, nu-l va lăsa în viață.

„De atunci tuturor hoților de vênaturí, aflători în revierul acestui om, le fú sórtea scrisă: dispăreau fără urmă. Ce e drept, îl bănuiau și-l transferau dela un loc la altul, dér, după cum veđi, el nu se lasă de grozava sa meserie.“

— „Ei, și ce ai de gând să faci?“ îl întrebai eu.

— „Eu singur nu știu“, dișe bătrânul. „Trebuie să-l denunț în ori-ce cas. Ar fi trebuit să-o fac această imediat, mai înainte de a se căsători. Dér nu m'a lăsat inima. M'am gândit, că păcătoșul, pe care l'a ucis, sta însuși sub bănuiala de omor, și că probabil el împușcase mai întâiu asupra forestierului. Aveam mare speranță, că-l va mai îndrepta femea, după ce se va însura;

cugetam, că de o miă de ori ai mai multă bucurie de un păcătoș, care se pocășește, decât de un drept, și speram, că odată totuși va fi cu inima împăcată. Am fost și sunt înamorat în acest om brav, și cred, că toți, cari au căđut sub mâna sa răsbunătoare, nu fac la un loc cât densusul. Dér totuși, n'am avut dreptate!“

Bătrânul suspină. Merserăm în tăcere mai departe. Forestierul-șef devenise fórté gânditor; de sigur, că se lupta cu sine însuși. Și fără nici o pradă ne întórserăm acasă.

În saniă veneau dela nuntă „Forestierul mórte“ și tinéra sa soție, frumoșă și înfloritoare. El însuși mâna caili prin pădure, către casă. Pădurea era întunecosă, zăpada cea albă arăta drumul. Cu amândoué mâinile ținea el frênele, ér pe tinéra sa soție o ținea îmbrățișată la stânga; strinsă la pieptul său, ea dispărea între încrețiturile mantalei sale. În decursul călătoriei se părea, că plutesc în jur nisea ființe albe, la a căror vedere ea trăsărea. Erau pietri, aibori răsturnați, acoperiți de

zăpadă. Zurgăitul clopoștelor suna așa răgușit, ca și clopotele de morți....

Forestierul mâna ca vântul, pliescând din biciu. El sta drept, ca o luminare, ochii săi priveau ager și fulgerător. Fața sa, de obicei palidă, era acum roșie. Străngea cu putere la peptul său pe tinéra soție. „Ce frumos!“ dicea el sărutându-o pe foc. „Singur, departe de pigmeii de omor, cari abia merită glonțul vênătorului!“ Apoi își gândea el, — singur, lângă ființa în cântătoare, care, ca un porumbel frioc, căuta scut la densusul, dér în același timp se teama de el, — ce plăcere mare!

Simțemintele mai blânde din interiorul său timpiseră aprópe cu totul; simțemintul său de răsbunare, și iubirea față de ea era mai mult de natură dominantă și sensuală.

Și pe când mâna el astfel prin tăcerea nopții, părea, că e un bandit, care furase o femeă și o ducea acum în vizuină sa, ca pe o sclavă. De-odată se auđi un șgomot, caili se ridicară în două picioare. Încă-odată se aude șgomotul aprópe de ei.

„Înainte!“ sbieră forestierul plin de furie, dând biciu cailor; femea inspăimén-

DIVERSE.

Glume de litere în istorie. Lucru curios: mai toți bărbații, care au fost prim-miniștri și șefi de cabinet aproape în același timp în Austro-Ungaria, au avut nume, care s'au început și se încep cu aceleași litere inițiale: Pe când prim-ministru era în Viena Auersperg, în Budapesta era Andrassy, de-odată cu Taaffe a fost Tisza, cu Windischgrätz a fost Wekerle, cu contele Badeni, actualul prim-ministru este baronul Banffy.

Vieta socială în Londra. În cel mai aristocratic district al Londrei, în West-End, există o specială agentură, care furnizează oșpeții la prânzuri, baluri și serate. Se întâmplă, că oșpeții cutăruia renunță în ultimul moment la participare; în astfel de cazuri stăpânii casei trimit la agentură și-'și „comandă“ doi-trei cavaleri ori dame. Agentura încunoscinteză numai deocâț pe confidențialii săi, care apoi grăbesc la locul destinației lor. Veritabilii invitați nu dansază bucuroși, er dōmna casei are datorița sē îngrijescă de amuzarea cocōnelor. În astfel de cazuri sunt fōrte bine veniți oșpeții comandați, care pe lângă aceea cā primesc cāte 10 fr. pentru acoperirea speselor, mai au și „fericioarea“ sē danseze cu dame alese, frumoșe și tinere, — și sē prāndescă bine! S'au întâmplat și casurī, cā unul dintre acești oșpeți furnisați a produs „tichi-tichi“ la inima cāte-unei dame tinere și bogate, care apoi l'a făcut sē bată calea înfloriată a prințului Hymen. Agentura trimite comandatorului un cōnt destul de piperat, mai alez decā'i furnizează cāte-un oșpe mai „distins“. Pe timpul cānd în Londra vieta socială e în flōre — Mai și Iunie — agentura face daraveri escelente, dēr nu-i merge rēu nicī în cele-lalte periōde ale anului. Agentura acēsta are la dispozițiune marfă pentru ori-ce destinațiune. Astfel d. e. are omeni, pe cari îi furnizează numai pentru petreceri libere, în grādinī, alții pentru salōne, etc. Are apoi și detectivii ei particulari. S'a întâmplat adecā la o astfel de petrecere, cā o damă și-a pierdut broșa de diamante, er alta scāpāndu-și jos evantaiul, de-odată cu ridicarea acestuia a făcut nevēqtă și broșa. Detectivul, care de alt-cum era imbrăcat pe deplin conform „bontonului“, se apropiā cu reverință de dama cu pricina, care era din o familiā distinsă, și o face atentă între complimente profunde, cā între cutele fustei sale cu bunā sēmă „s'a pierdut-o broșă de brilante, care numai cu puțin mai 'nainte cāduse dela o altā damă. Dama la început dā pe indignata și ofensata, dēr la insistența curtuōsă a detectivului la urma urmelor totuși s'a vēqt constrinsă sē predea broșa. Detectivii aceștia particulari însē sunt atāt de abili și galanți în implinirea oficiului lor, incāt episōdele de soiul celui descris aci se strecōră de tot neobservate printre mulțimea, ce-și petrece fără nicī o grijă.

Literatură.

A apărut Liturgia S. Ioan Chrisotom, compusă pentru cor bărbătesc de Ioan Vidu. Compozițiunea este proprietatea autorului și un exemplar costă 4 fl. Tot de același autor a apărut piesa „Nu desperați“, pentru cor bărbătesc. Prețul 30 cr.

Sub direcțiā d-lui Dumitru Stăncescu s'a publicat în editura librăriei Carol Müller din Bucuresci Calendarul Ilustrat al „Bibliotecii pentru toți“ cu 14 gravuri fōrte bine reușite și 176 pagini cu o materiā alēsă din autorii cei mai buni romāni și streini. Calendarul acesta se vinde cu prețul moderat de 50 bani = 25 cr.

Linieștea Casei, romanū de I. C. Panțu formatū mare 203 pagine. Costă 60 cr.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maier.

legațiune la Petersburg și în timpul din urmă șef de secțiune în ministerul de externe austriac.

O grațiere târzie. Se scie, cā contele Zdenko Klebersberg, care a fost amestecat în cestiunea lui Alexiu Bokros, a fost pedepsit, pentru-cā a calumniat un jude, la 6 luni închisōre ordinară. Sora contelui a cerut dela monarch grațierea fratelui ei. Monarchul l'a și grațiat și actul de grațiere i-s'a comunicat contelui osēndit dīlele trecute, cānd mai avea sē ședă în temniță numai 8 dīle până la implinirea pedepsei.

Numire. Vice-notarul Zachariā Pușcariu a fost numit sub-jude.

Societatea teologico-pedagogică: „Iōn Popasu“ din Caransebeș pe anul școlar curent 1895/96 s'a constituit în următorul chip: Președinte s'a ales cu aclamație D-l prof. Dr. Petru Ionescu; vicepresident și redactor al fōiei „Progresul“ s'a ales cu aclamație: Iancu Isfan Stan, teolog c. III.; notar I: Sava Secoșan, teolog c. III.; notar II: Ioan Cioc, ped. c. III.; bibliotecar: Coriolan Zuiac, teolog c. II.; cassar: George Dogariu, teolog c. II; controlor: Iōn Naia, ped. c. III.; vicebibliotecar: Ioan Prohab, ped. c. II. Membri în comitets'au ales: Ioan Pincu, teolog c. III.; Iosif Birta, teolog c. III.; Ioan Buliga, teolog c. II.; Valeriu Dabici, teolog c. II.; Cornel Panoiovan, teolog c. I.; Radu Pirtea teolog c. I.; Nicolae Gavrilă ped. c. III.; Petru Opreșteanu, ped. c. II.; și Ioan Oprea ped. c. I.

Serbări în Germania. Impēratul și impērătēsa Germaniei au sosit în 18 l. o. pe la amiazi pe piēta monumentului impēratului Frederic la Woerth. Dupā salutările guvernatorului prinț de Hohenlohe și discursul generalului Mischke, monumentul a fost descoperit și remis pazei guvernatorului. Impēratul Wilhelm cālare a rostit un discurs. A mulțumit în numele impērătēsei Frederic și a casei de Prusia pentru dovedile de simpatie și de pietate date adī. A esprimit dorința de a-se lua angajamentul solemn, în fața monumentului, de-a face totul pentru a conserva ceea-ce s'a cāștigat. A terminat strigānd ura pentru impērătēsa Frederic. Majestățile lor, personagiile princioare și deputațiunile au deus corōne. Dupā defilarea trupelor personagiile princiare s'au dus la Froeschwiller, ca sē dejuneze la contele Dworekheim. Dupā amēdī au plecat la Strasburg unde au sosit cu impērătēsa Frederic la 5 ore.

Convocare.

Adunarea generală a despărțământului al II-lea al Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român se convocă pe dīua de 3 Noemvre 1895 la 2 ore p. m. în comuna Tohanul vechiu, la care se invitā onorații membri și toți aceia, cari se interesază de progresul poporului român.

Onorații membri sunt rugați a-și achita taxele.

Zărnești, 12 Octomvre 1895.

Nicolau Garoiu,
director.

NECROLOG. Vēd. Magdalena Boros n. Bozoutai ca sōcră, Iōn Marcuș ca frate, Ana ca soră, Alesandru Demetriu, Maria și Ana Marcuș ca nepoți și nepōte, în numele lor și al celorlalți consāngeni cu inima infrântă de durere anunță repausarea în Domnul a iubitului lor ginere, frate, inchiu și consāngēn Nicolau Marcuș, paroch gr. cat. în Oradea-Mare, asesor consistorial, referent la tribunalul matrimonial, membru la oficiul esactoral diecesan și directorul școlii elementare gr. cat. din Oradea-Mare, întâmplată în 7 (19) Oct. 1895 în an. 54-lea al etății și 29 al preoției sale.

Oradea-mare 7 (19) Oct. 1895.

Fiā-i țērēna ușōră și memoria bine-cuvēntată!

o floriceică sēu un fir de erbă verde, er la munte s'a pus petrișul în mișcare. Asupra lor însă vom mai reveni.

Cultura vermilor de mătase, odinioră înfloritoare, a decădūt aprōpe cu totul, țeserea de borangic, pānză și șaiac în casă, a devenit fōrte rară la țērāncele și prin satele nōstre. Fostul ministru Carp și-a dat multă silință pentru reînființarea lor. Nu scim, decā tendințele aceste laudabile vor reuși, ori ba.

(Va urma)

SCIRILE PILEI.

9 (21) Octomvre.

Carte oprită. Ministrul de culte ungar a eschis din tōte școlile și bibliotecile din Ungaria cartea „Fragmente din autorii romāni vechi și moderni“, de C. S. Stoicescu, apărută în Bucuresci, pe motiv, cā ar conține bucăți de cetire, cari ațiță poporul român contra statului maghiar.

Lista viriliștilor romāni din comitatul Sēlaziu pe anul 1896: 1. Georgiu Pop de Bāsesci (Iljēsfalva) cu 763 fl. 63 cr. 2. Andreiu Cozma (Șimleu) cu 367 fl. 96 cr.* 3. Vasiliu Mica, notar (Szamos Udvarhely) cu 305 fl. 37 cr. 4. Georgiu Pop, avocat (Zelau) cu 263 fl. 25 cr.* 5. Dr. Vasiliu Gyurco, pretor (Cehul Silv.) cu 261 fl. 54 cr.* 6. Alexandru Pop, jude cerc. (Cehul Silv.) cu 258 fl. 10 cr.* 7. Ioan Ch. Dragomir, paroch (Nāprad) cu 252 fl. 56 cr.* 8. Laurențiu Caba, preot (Goroslăul mare) cu 235 fl. 36 cr.* 9. Florian Cocian, avocat (Cehul Silv.) cu 212 fl. 52 cr.* 10. Vasiliu Pop, preot (Vorța de jos) cu 194 fl. 04 cr.* 11. Ioan Bancoș, proprietar (Selsig) cu 190 fl. 08 cr. 12. Dr. Ioan Maniu, avocat (Șimleul Silv.) 184 fl. 92 cr.* 13. Zaharie Varra, proprietar (Bārsēul de sus) cu 180 fl. 47 cr. 14. Ioan Basti, proprietar (Chișfalău) cu 175 fl. 26 cr. 15. Dānilă Delei, notar cerc. (Pesceșeu) 170 fl. 04 cr. Cei însemnați cu * (steluță) plătesc contribuțiune duplă.

Nouē numiri în România. Em. Culoğlu, fost prefect de județ, fū numit prin decret regal prefect al poliției capitalei Bucuresci, în locul d-lui colonel M. Capșa, care a demisionat. Au mai fost numiți: Dr. Petrini-Paul director general al serviciului sanitar superior, în locul d-lui Dr. Felix; Tache Protopopescu secretar general al ministerului de finance; Gh. Morțiu secretar general al ministerului de interne; N. Vrăbiescu, director al „Monitorului Oficial“, în locul d-lui Balș. A. Saligny a fost însărcinat provisor cu direcțiunea Căilor ferate romāne.

Vēnătōre norocōsă. Erī o societate de vēnători de aici merse la Baofalău pentru a vēna cāpriōre. Sosind la locul destinațiunei, gonacii, pe cari vēnătorii îi trimiseră înainte, întâmpinară pe aceștia cu vestea, cā nu departe de acel loc au fost impresurați de 8 urși, și cā ei au și pușcat asupra lor. Merseră cu toții într'acolo unde în adevēr aflară urme de sānge. În fine deteră de urma urșilor, dintre cari pușcară o ursōică mare și un puiu al ei; un al treilea urs, dupā-ce fū greu rānit, oluā la fugă; vēnătorii speră însă, cā și pe acesta îl vor afla unde-va mort. La re'ntōrcere, vēnătorii brașoveni mai pușcară o cāpriōră și doi iepuri. Astfel ei au sosit în Brașov cu o pradă, la care nu s'au așteptat.

Pesionare. D-l Ilariu Pahone, consilier militar de compturi, la rugarea sa a fost pensionat, esprimāndu-i Majestatea Sa mulțămita preainaltă pentru serviciile prestate.

Contele Welsersheimb, ministrul Austro-Ungariei la Bucuresci, care dupā cum se scie, este chemat în ministerul de externe din Viena ca șef al divisei I politioe, a presintat Vinerea trecutā M. Sale Regelui Carol scrisorile sale de rechiāmare. Succesorul d-lui conte Welsersheimb este baronul de Aehrenthal, fost consilier de

de Muntenia boii sunt ca pisicii, incat ii poti ridica in brate, pe ori si care; cea de campia din Transilvania a Mocanilor s'a corcit, a degenarat. Pana mai acum 3-4 ani statul nostru nu credea o codă de vita, si nu avea decāt doi megari deveniti celebri, de cari s'a ocupat si presa si parlamentul. Herghelia dela Nucet a dispărut de răpciugă. Acum suntem pe punctul de a face primul pas serios in direcțiunea acēsta — prin înființarea fermelor model, cari se pun în aplicare din limna acēsta.

Vite de rasse streine au fost importate de repețite-ori și de diferite rasse, dēr nefiind o conducere unitară și o direcțiune dată de sus, ele tōte s'au zādārnicit și mai cu sēmă dupā ce le-am supus la același regim ca și pe cele indigene. Astfel, veđi vite de rassă de Olanda, încrucisate cu cele indigene, sēu de Simenthal, am gāsīt vite de rassa cea mai delicatā a Angliei — rassa Durrham sēu Shorthorn — ținute ērna afarā în zāpadă. Resultatul și-l pōte ori-cine închipui.

Lăptării mari nu avem, abia 3-4 de cele mici. Una singurā este de ceva însemnătate, pe moșia Broșteni, proprietatea particulară a M. S. Regelui. Școli de lăptăriā decī nu cātām. În schimb importām unt și brānzeturī din streinătate pentru vre-o 2 miliōne de lei pe an, și ne plāngem, cā vitele la noi nu renteză, cā sunt neproductive.

Introducerea stabulațiunei, ținerea vitelor vara în grajd—pentru cari stāruesc în streinătate tōte guvernele,—la noi ar fi cea mai mare menoroicare, cāci ar face sē se dērime întreg edificiul de carton al arendășiei și sistema de cultură a nōstră. Și totuși și la noi este absolută și urgentā necesitate, de-a face ceva pentru a pune capēt disparițiunei și degenerării vitelor din țēră.

Cultura și îngrășarea rīmătorilor, odinioră fōrte întinsă în părțile Craiovei, adī a decădūt cu totul până în a apune. Inființarea tērgului de rīmători dela Severin și a celui de vite cornute și oi din Constanța nu au avut nicī o înrīurire și amēndouē o sē dispară de inanițiā.

Cultura albinelor, odatā atāt de înfloritoare în principate, despre care Sulzer, Wolf și alții scriu, cā boerii aveau cāte 15—20—30 mii de stupi, unul, și cā stupul dedea pe an cāte 8—10 roi, — astādī a dispărut cu desēvēșire atāt din cāmpia, cāt și la coline. Și cum sē nu dispară, cānd vara întrēgă în cāmpia plană și cāt veđi cu ochii nu pōți zārī

atāt il strigă pe nume. De-odată vēdū lângă cine o lioārire de lumi... o impușcatură pētrunde la urechia sa.... Sania sbōră trasă de cai fără cārmaiciu....

O alergare nebunā prin tăcuta natură. Tizēra femeā își ține bărbatul în brate; el nu mai pōte vorbi, glonțul i-a gburit cōsta.

Sforāind, plini de spume, se opresc caii înaintea forestieriei. Servitōrea, vēnătorul alergarā afarā. Ei transportā pe „Forestierul mōrte“ la patul sēu de nuntă — mort!

Nimēnea nu scie cu siguranță, cine l'a impușcat. Fratele ultimei sale victime a emigrat, și, deși mulți îl bănuesc, cā a sēvirșit fapta, nu mai e posibil sē pună mână pe dēnsul.

În mijlocul pădurei se află o biserică. Lângă ea e îngropat „Forestierul mōrte“. Pădurea a fost patria sa, acolo se odichnesce el pentru veci. Se dīce, cā pe la ora spiritelor, nōptea, rēsună impușcaturī prin pădure, cari vin din cimitir. Se dīce, cā „Forestierul mōrte“ se scōlă din mōrment și merge la vēnătōre.

Ucn.

(R. L.)

Nou abonament

la

GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Octomvre 1895 st. v.

s'a deschis nou abonament la care invităm pe toți amicii și pri-jinitorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
pe șese luni 6 fl.
pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci
pe șese luni 20 "
pe trei luni 10 "

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 2 fl.
pe șese luni 1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 8 franci
pe șese luni 4 "

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea

„Gazetei Transilvaniei“.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrise, administrațiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazeta Trans“

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Octomvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	120.80
Renta de corone ung. 4%	98.85
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	123.85
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.45
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonu. I rurale ungare 4%	97.65
Bonu. I rurale croate-slavone.	—
Imprum. ung. cu premii	161.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	144.75
Renta de hartie austr.	100.50
Renta de argint austr.	100.65
Renta de aur austr.	121.35
Losuri din 1860	151.50
Acții de ale Băncei austro-ungară.	1059.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	481.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	398.50
Napoleonori.	9.53 1/2
Mărci imperiale germane	58.80
London vista	120.05
Paris vista	47.52 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.10
Note italiene.	45.12

Cursul pietei Brașov.

Din 19 Octomvre 1895.

Bancnote rom. Camp.	9.49 Vënd.	9.52
Argint român. Cump.	9.45 Vënd.	9.50
Napoleon-d'ori Cump.	9.51 Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.75 Vënd.	5.80
Ruble rusesci Cump.	128.— Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	58.60 Vënd.	—
Mărci germane Cump.	10.75 Vënd.	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.75 Vënd.	101.75

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potă cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.

Kundmachung.

Mit 1 Jänner 1896 wird die Lieferung nachstehender, für die Garnison Kronstadt erforderlichen Menage-Artikel auf die Dauer eines Jahres d. i. bis 31 December 1896, vergeben, u. zwar:

- Gruppe I } 1. Rind Schweine-Kalb und Schaf-Fleisch,
- } 2. Schmalz und Spek,
- Gruppe II } 3. Mehl Nr. 0, Nr. 3 und Nr. 7 (Budapester Typen)
- } 4. Gemüse, Gewürze, Grünzeug etc.,
- } 5. Semmel und Semmelbösel,
- } 6. Essig und
- } 7. Zucker.

Die in den Gruppen I und II, sowie die unter Punkt 6 und 7 angeführten Artikel, werden auch getrennt vergeben.

Offerte, versehen mit einem Vadium von 50 fl., sowie Muster-Proben sämtlicher Artikel, sind bis 10 November l. I. an die Verwaltung (Truppen Spital Nr. 13, wo auch nähere Bedingungen zu erfragen sind), einzusenden.

Die Offertverhandlung findet am 15 November d. I. statt, worauf die Verständigung der Offerenten erfolgt.

Kronstadt am 18 Oktober 1895.

805,1—1

Die Verwaltung.

Sz. 257—1895 végr.

Árverési hirdetmény.

Alórlit bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Zernesti kir. jbiróságnak 525—894 sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a Zernesti kir. járásbiróságnak 1940—895 sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán Bucur Gonța simoni lakós javára Moșoiu Iosif alsó moecsi lakós ellen 101 fr. tőke, és eddigösszesen 20 frt. 45 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírőilag lefoglalt és 340 frt. becsült ingóságok u. m. lovak, sertések, széna és burgonya nyilvános árverés útján el tognak adadni.

Mely árverésnek az 1895—1895 sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Alsó Móecsen és Fundátán leendő eszközlésére 1895-ik évi Oktober hó 25-ik napjának délelőtt 8 és következő órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adadni, a netaláni elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Kelt Zernesten, 1895 évi Oktober hó 12-én.

HUSZÁR VILMOS
kir. bírósági végrehajtó.

Orele de cassă dela 8—1.

Giro-Conto
la banca
Austro-Ungară.

„ALBINA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII
FILIALA BRAȘOV

Cec-Conto
la postă
Nr. 505.

primesce depuneră spre fructificare pe lângă 4 1/2 %
netto, solvindă însași darea de interese;

sconteză polițe comerciale cu 5 1/2 %;

accórdă imprumuturi cambiale și cambial-ipotecari cu 6 %;

deschide credite în cont corrent sub cele mai avantagiöse condițiuni;

accórdă împrumuturi pe hârtii de valóre, monede, giuvaere și mărfuri cu 6 %;

cumpără și vinde cu prețurile cele mai convenabile monede și hârtii de valóre indigene și străine, în specialu de cele romănesci;

răscumpără fără nici o detragere cupóne, escomptează cupóne înainte de scadență, și

cumpără cu celú mai urcatú prețú cupóne dela efecte române;

efectuează în modulú celú încassări și plăți pe pietele din țeră și mai culantú streinătate;

esecută în comisiune ori-ce însărcinări de banca sub cele mai ief-tine condițiuni;

închiriază magazine și locuri libere de depou, pe teri-ului său strada Gării Nr. 45, care, situatú nemijlocitú lângă gara drumului de fierú de statú, e legatú prin șine proprii cu acésta și investitú cu dreptulú de vămuire și cântărire oficiósă prin organele drumului de fierú de statú;

primesce în calitatea sa ca reprezentantú principală a so-cietății de asigurare EQUITABLE din New-York oferte pentru asigurări pe viață sub condițiunile favorabile, parti-culare a acéstei societăți.

Onorabilelorú administrațiunii de fonduri și p. t. D-lorú capitaliști le recomandă pentru plasarea de capitale Scrisurile fonciare de 5% ale „Albinei“

ale cărorú cupóne se răscumpără semestrulú fără nici o detragere, și cari se află de vëndare în cursul zilei a bursei din Budapesta, în piese de 500, 1000 și 2000 de corone. Comparendú cursurile și produsulú celorlalte efecte indigene, se poate susține cu totú dreptulú, că

Scrisurile fonciare „Albina“ de 5% suntú și relativú cele mai ieftine și totodată mai productive din efectele cotate la bursa din Budapesta.

Bonitatea absolută a foncierelor „Albina“ e garantată prin valórea celú puținú întreitá a ipotecelorú pe baza cărora se esmitú, prin fondulú specialú de asigurare a scrisurilorú fonciare care e de fl. 200,000 și în fine prin totalitatea ori și cărei alte averi a institutului.

87-*

Orele de cassă dela 8—1.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: — ore — m. dimineața.
Trenul de persóne: 8 ore dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după amedi.
Trenul de persóne: 9 ore 8 minute séra.
Trenul accel.: — ore — minute séra.

3. Dela Zernesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 36 min. dimineața.
Trenul mixt: 1 ora 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 ore — min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dimi.
Trenul de persóne: 1 ora 46 m. d am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persóne 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Brașov:

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineața.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 ore 43 min. séra.
Tr. accelerat: — ore — min. séra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dimi.
Tr. accelerat: — ore — m. dimi.
Trenul mixt: 11 ore înainte de amedi.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zernesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimineața.
" " 4 " 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 ore — min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 ore 1 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimi.
Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dimi.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 ore 40 min. séra.

*) Acest tren circulază numai Joia, Dumineca și la sêrbători.

A V I S!

Prenumerațiunile la Gazeta Transilvaniei se potă face și reind-ori și când dela 1-ma și 15 a fiá-carei luni.

Domnii, ce se abonează din nou, sê binevoiască a scrie adresă lámurit și sê arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“